

РЕШЕНИЕ

№ 189

гр. Девня, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДЕВНЯ, II СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Д. В. ВАСИЛЕВ

при участието на секретаря АНТОАНЕТА Д. СТАНЕВА
като разглежда докладваното от Д. В. ВАСИЛЕВ Гражданско дело №
20223120100682 по описа за 2022 година

Образувано е по предявен от Х. А. А. с ЕГН ***** - баща и законен представител на М. Х. А. с ЕГН *****, чрез адв. Сн. Г. от ВАК срещу С. М. А. с ЕГН *****, иск с правно основание чл. 127А от СК - за издаване на замястващо съгласие за издаване на документи за самоличност за пътуване в чужбина, както и замястващо съгласие за излизане в чужбина на детето М. Х. А..

Ищецът твърди, че с ответника са живели на семейни начала. Имат едно дете - М. Х. А., роден на 16.12.2010 г. Излага, че има желание с детето да пътува до Република Турция и в държави от Европейския съюз. Твърди, че детето има роднини в Турция, Германия и Полша. Излага, че ответницата не дава съгласие за пътуване на детето в чужбина, не е участвала през последните пет години по никакъв начин в живота на сина си

В срока по чл.131 ГПК ответникът не е депозирал писмен отговор в о.с.з. проц. представител на ответника адв. Д. моли съда да отхвърли иска или евентуално да определи точен период от време, през който детето да пътува извън страната.

Дирекция „Социално подпомагане” – гр. Вълчи дол, изразява становище по спора в о.с.з., че е в интерес на детето да поддържа връзка със своите роднини извън страната

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните по делото са родители на детето М. Х. А., ЕГН *****, като в тази насока е и приетото като доказателство удостоверение за раждане на детето.

С влязло в сила решение по по гр. д. №730/2015г. съдът е предоставил упражняването

на родителските права по отношение на детето М. Х. А., ЕГН *****, родено на 16.12.2010г. в гр. Варна, на Х. А. А., ЕГН *****, определил местоживееенето на детето М. Х. А., ЕГН *****, родено на 16.12.2010г. в гр. Варна, при бащата Х. А. А., ЕГН *****, на адрес с. С. К., обл. Варна, ДВОРНО МЯСТО с площ от 1150 кв .м., представляващо УПИ XII – 193 в квартал 14 по плана на селото ведно с построените в имота жилищна сграда, определил режим на лични отношения на майката С. М. А., ЕГН *****, с детето М. Х. А., ЕГН *****, както следва: майката ще има право да вижда детето и да го взема при себе си всяка първа и трета събота и неделя на месеца от 9, 00 ч. в събота с преспиване до 19, 00 ч. в неделя и един месец в годината, когато бащата не ползва платен годишен отпуск, както и всяка Коледа в четна година, осъдил С. М. А., ЕГН *****, с. С. К. обл. Варна, да зпалаща в полза на детето М. Х. А., ЕГН *****, родено на 16.12.2010г. в гр. Варна, месечна издръжка в размер на 120,00 /сто и двадесет/ лева, считано от датата на исковата молба – 28.10.2015г., с падеж до десето число на месеца за който се дължи издръжката, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска , на основание чл. 143, ал. 1 от СК.

Представен е протокол от о.с.з. на 31.07.2019г. по гр. д. №378/2019г. на РС Девня, където е обиктивизирана спогодба за изменение размера на дължимата от С. М. А. месечна издръжка за детето М. Х. А. от 120 лв на 170 лв .

По делото е представен социален доклад, изготвен от Дирекция „Социално подпомагане” – гр. Вълчи дол. Съгласно изложеното в него детето М. Х. А., се отглежда от баща си. Потребностите на детето са задоволени в добра степен. Между бащата и детето има силна емоционална връзка. С майката М. е прекъснал връзка от дълго време, тя не се обаждала, да се интересува за неговото развитие и здравословно състояние.

Представени са и други писмени доказателства във връзка с изплатени от майката суми за издръжка за детето М., постановление за спиране на производство за престъпление по чл. 183, ал.4 НК , доказателства относно здравословното състояние на детето М. и други, които съдът намира за относими по друго висящо дело с основание чл. 150 СК за изменение размера на месечната издръжка на детето М. Х. А., дължима от родителя С. М. А.

Ангажирани по делото са и гласни доказателства чрез разпита на двама души свидетели на страната на молителя В своето изложение пред съда свидетелите К. М. Ю., леля на молителя и свидетелят Т. Ю. Ю.а, без родство и дела със страните, излагат, че детето М. желае да посети свои роднини, които живеят в Германия, Полша, Холандия и Турция, но не може да излиза извън страната поради липса на издаден паспорт, молителят се опитал да направи връзка с ответницата, за да получи разрешение детето да отиде в Турция, но не е успял. Свидетелката К. М. Ю.-явства, че в Чорлу има роднини, които са се установили за постоянно и имат постоянен доход, в Берлин живеят двамата й сина на квартира, в Холандия живее братовчедка на свидетелката, която има фирма.

При своето изслушване от съда детето М. Х. А. заяви, че иска да ходи в Турция, Белгия и Холандия, за да си купи дрехи. Излага, че има двама братовчеди н Германия и роднини в Измир, които го канят да им гостува

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 127А СК въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина, се разрешават по общо съгласие на родителите, а когато такова съгласие не може да бъде постигнато, спорът се разрешава от районния съд по настоящ адрес на детето. За уважаване на молбата на молителя е необходимо да се установи, че страните са родители на детето, които не са постигнали съгласие относно излизането му извън страната, както и че заместването на съгласието на родителя, който не дава разрешението си, е в интерес на детето. Преценката се извършва с оглед всички обстоятелства, обуславящи нуждата на детето от пътуване извън границите на страната, като необходимостта може да бъде свързана не само с належащи обстоятелства - например здравословно състояние, но и с други различни причини, каквито са нуждата от обогатяване на мирогледа и общата култура, участие в културни изяви, провеждани в чужда държава, изучаване на чужд език или възможност за по-продължително пребиваване с родител, имащ постоянно местоживее в друга държава. Също следва да се има в предвид, че хипотезата на чл. 127А от СК предвижда възможността да бъде заместено съгласието на другия родител за напускане пределите на страна от детето единствено с цел „пътуване“. Под „пътуване“, настоящия съдебен състав разбира временно напускане пределите на страната, в която детето има трайно местожителство и последващото му завръщане. Хипотезата не засяга и не урежда възможността за трайно установяване на територията на друга страна на дете - български гражданин.

В случая е налице първата от посочените от правната норма предпоставки - липсва надлежно изразено съгласие на майката за осъществяване задгранични пътувания на детето, а от друга страна дори да се приеме, че в случая не се касае за изрично заявен от майката отказ, а за нежелание на същата да окаже на бащата на детето нужното съдействие, като представи декларация с нотариална заверка на подписа, то от доказателствата се установи, че контактът с майката и детето е преустановен и молителя не може да получи съгласието ѝ по тези въпроси, поради което и искът е процесуално допустим за разглеждане.

От съвкупността на доказателствения материал по делото се установи, че детето М. се отглежда от своя баща - молителя Х. А. Х.. Установи се от социалния доклад, че до момента молителя полага адекватни грижи за детето, като не се установи поведението му по някакъв начин да застрашава неговото развитие. В тази връзка съдът намира, че преценката на молителя относно избора на дестинация и задгранично пътувания на детето несъмнено ще бъде в негов интерес, както и провеждането на същите при подходящи условия. Следва също да се отбележи, че разрешението не се иска за някакъв несигурен район, на чиято територия да има обстановка, създаваща опасност за живота и здравето на детето. Пътуванията на детето до Република Турция и държавите от Европейския съюз също биха допринесли и за обогатяване културата, познанията, социалните контакти и опита му. В интерес на детето е и да поддържа връзка с близки и роднини извън граница. Не се събраха доказателства, че молителя е склонен да препятства контактите на детето с майката при реално проявено от страна на последната желание да общува със сина си. Дори и обаче

майката да не се е дезинтересирала от детето си, липсват доказателства, интересът ѝ да е намерил някакво обективно проявление, поради което определения режим на лични отношения с майката не следва да се разглежда като пречка за възможността на детето да осъществява пътувания извън страната. Също при евентуално нарушаване от страна на бащата на определения режим за лични контакти между детето и майката, последната разполага със средства за защита, в това число по Хагската конвенция за гражданските аспекти на международното отвлечане на деца.

Съдът намира, че не е в интерес на детето да пътува и напуска страната - дома си, роднините и приятелите в България, за дълги периоди от време и по всяко време. Това би довело до чувството за неустановеност, липса на сигурност и непринадлежност у детето. Поради това съдът намира че следва да бъде дадено разрешение детето да пътува извън страната до Република Турция и до държавите от Европейския съюз с транзитно преминаване през Република Сърбия за срок от общо 60 дни за една календарна година. Следва да се уважи и искането на молителя за заместване съгласието на майката относно снабдяване на детето с международен паспорт защото пътуването в чужбина предполага наличие на паспорт, удостоверяващ самоличността на детето извън границите на страната. Съгласно разпоредбите на ЗБЛД, българските граждани имат право да напускат страната и да се завръщат в нея с паспорт, като същият се издава от МВР на лица, които пътуват в чужбина за преминаване на държавната граница и пребиваване извън страната. В този смисъл несъмнено в интерес на детето М. е да му бъде издаден международен паспорт, единствено с цел реализацията на правото на детето да пътува извън страната. По отношение на периода от време, за който следва да бъде дадено необходимото разрешение, съдът съобрази разпоредбата на чл.36, ал.1 от ЗБЛД, според която паспортите на българските граждани под 18 годишна възраст се издават със срок на валидност 5 години, намира, че следва да даде исканото заместващо съгласие и разрешение за напускане пределите на страната за посочените дестинации да бъде за периода на валидност на паспорта на детето, при изтичането на който едновременно да се предприемат необходимите действия за издаване на нов паспорт и пътуване на детето в чужбина - по съгласие на родителите или при липса на такова отново по съдебен ред. След изтичането на този период при продължаващо разногласие между родителите съдът отново следва да бъде сезиран с искане по чл. 127А СК, за да извърши нова преценка на обстоятелствата с оглед евентуално настъпили промени след постановяване на решението, от значение за интересите на детето.

На основание чл. 127А, ал. 4 СК и предвид отправеното от молителя искане следва да бъде допуснато предварително изпълнение на постановеното решение. Недопускането на такова изпълнение, би могло да доведе предвид на това, че разрешението се дава за определен срок – този на валидност на паспорта, до необосновано засягане на интереса на детето, в хода на евентуално обжалване на съдебния акт. От друга страна съдът счита, че предварителното изпълнение не би могло да застраши както правата на детето, така и правата на ответника, доколкото тя разполага със съдебно определен режим на лични контакти с детето, както и възможност да иска промяната му при изменение на

обстоятелствата.

Воден от изложеното съдът

РЕШИ:

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ на основание чл. 127А, ал.2 от СК на детето М. Х. А. с ЕГН *****, да се издаде паспорт за задгранични пътувания по заявление по чл. 45, ал.1 ЗБЛД, подадено само от бащата Х. А. А. с ЕГН *****, без съгласието на другия родител С. М. А., ЕГН *****

В случай на издаването му, паспортът ДА СЕ ПОЛУЧИ от родителя Х. А. А. с ЕГН *****, по реда на чл. 45, ал. 2 от ЗБЛД.

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ на основание чл. 127А от СК на детето М. Х. А. с ЕГН *****, ДА ПЪТУВА извън пределите на Република България до Република Турция и до държавите от Европейския съюз с транзитно преминаване през Република Сърбия за срок от общо 60 дни за една календарна година заедно с баща си Х. А. А. с ЕГН *****, без съгласието на майка си С. М. А., ЕГН *****, за срока на валидност на издадения му паспорт

ДОПУСКА на основание чл.127а, ал.4 СК предварително изпълнение на решението в частта за даденото разрешение за издаване на паспорт на детето и за пътуване на детето в чужбина.

В частта, с която е допуснато предварително изпълнение, решението има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред Окръжен съд – гр. Варна в едноседмичен срок от съобщаването му на страните съгласно чл. 244 от ГПК.

В останалата си част решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – гр. Варна в двуседмичен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Девня: _____